

привабливість, рівень прибутку, рентабельності, дохід на акцію, цінова політика, збутова політика [3].

Також ще одним важливим критерієм вибору факторів впливу на економічний розвиток підприємства є залежність від стадії життєвого циклу. Зовнішні й внутрішні фактори, що впливають на діяльність підприємства, формують його бізнес-середовище, яке фактично визначає становище підприємства на ринку, його економічний потенціал та фінансове благополуччя.

Отже, з викладеного можна зробити висновок, що представлена нами класифікація факторів, які впливають на економічний розвиток підприємства цілком характеризує суть економічної активності підприємства та дає змогу контролювати вплив факторів на діяльність підприємства. Це дозволить більш точно та обґрунтовано управляти підприємством та приймати правильні управлінські рішення в області економічної активності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Ворожейкин И. Е. Управление социальным развитием организации : учеб. / И. Е. Ворожейкин. – М. : ИНФРА–М., 2011. – 176 с.
2. Економічний енциклопедичний словник : у 2 т. – Т. 1 / за ред. С.В. Мочерного. – Львів : Світ, 2005. – 616 с
3. Коваленко О.В. Концепція життєвого циклу підприємства та кризові фактори. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/biznes/2010_1/2010/01/100104.pdf

Талаш П. В., к. держ. упр. Величко Л. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Важливими тенденціями розвитку світової економіки є глобалізація, посилення конкуренції, зміна її принципів, а також зростання ролі технічного прогресу. Інновації в сучасному світі є основним джерелом не тільки соціально-економічного прогресу, а й конкурентної переваги бізнесу [1]. Інноваційна діяльність економічних суб'єктів різного рівня набуває все більшого поширення, але при цьому мало вивчена і структурована з наукової точки зору.

У зв'язку з викладеним, метою дослідження є виявлення основних етапів моделі інноваційного розвитку підприємства.

На нашу думку, базою даної моделі є два основних етапи: оцінка рівня інноваційної діяльності організації і вибір шляху вирішення проблеми впровадження інновацій.

В даний час склався ряд методичних підходів до комплексної оцінки інноваційної активності організації. Багато методик, пропоновані дослідниками, оцінюють тільки ефект від впроваджених нововведень, не враховуючи, що інноваційна активність – це динамічна характеристика здійснення інноваційної діяльності на основі ресурсного потенціалу організації [2].

Інші вчені, навпаки, роблять акцент на наявних в компанії ресурсах, залишаючи без уваги регулярність та ефективність їх використання. Багато методик оцінки інноваційної активності занадто складні для практичного застосування, що знижує їх привабливість для сучасних організацій, що функціонують в динамічному бізнес-середовищі.

З іншого боку, більшість існуючих досліджень даного процесу мають симетричне, лінійне уявлення, в той час як загальновідомий той факт, що нелінійність процесів набуває все більшого поширення і є найбільш перспективною в якості базової концепції управління в інноваційних організаціях.

Аналіз методів інноваційної діяльності організації показав, що розглянуті методи не можуть дати повної картини інноваційної діяльності компанії. Необхідний метод, що дозволяє повністю враховувати всі події, що відбуваються в організації, робити прогнози і давати рекомендації підприємству.

Ефективність інноваційної діяльності залежить від трьох складових:

- сприйнятливості до нових ідей (новацій);
- ступінь інтенсивності і своєчасності здійснюваних дій по трансформації новації в нововведення;
- здатність мобілізувати потенціал необхідної кількості і якості для комерціалізації нововведень.

Інтегральний показник ефективної інноваційної діяльності організації включає оцінки показників на ключових стадіях інноваційного процесу:

- пошук і розробка нових наукових ідей;
- технологічна реалізація наукових ідей в рамках організації;
- комерціалізація нововведень.

У методичному плані оцінка рівня інноваційної діяльності організації повинна будуватися на основі принципу системності. Для реалізації даного підходу слід здійснити багаторівневу декомпозицію інноваційної діяльності з введенням в її структуру управляючих впливів, щоб уникнути або скоротити негативний вплив зовнішніх і внутрішніх факторів організаційного середовища.

Отже, формування інноваційного розвитку підприємства неможливо без базових етапів: оцінки рівня інноваційної діяльності та вибору шляху розвитку. Для оцінки інноваційної діяльності, на нашу думку, доцільно використовувати векторний аналіз. Аналіз отриманих з його допомогою даних може відобразити рівень інноваційної діяльності організації і виявити фактори, які в подальшому необхідно розвивати для поліпшення ситуації.

Список використаних джерел:

1. Кошевой Н. Н. Обеспечение развития наукоемкого производства в промышленности Украины / Н. Н. Кошевой // Проблемы устойчивости социально-экономического развития в условия глобализации : Материалы Международной научно-практической конференции (г. Душанбе, 8–9 апреля 2015 г.). – Душанбе, 2015. – С. 149–151.
2. Velychko O. Transformation and development of production-logistics enterprises in Ukrainian agrarian sector / O. Velychko, L. Velychko, J. Ramanauskas // Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. – 2016. – Vol. 38. – No. 1. – P. 70–87.

Таранік А. А., Фортуна А. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА ЗАСАДАХ БЕРЕЖЛИВОГО ВИРОБНИЦТВА

Бережливе виробництво – це не просто засіб проти втрат в абстрактному сенсі слова. Це засіб боротьби з тривалим економічним застоєм (перевиробництвом), циклічно охоплює всі економіки світу. В даний час в умовах світової фінансово кризи бережливе виробництво набуває нового ще більш затребуваний